

РЕШЕНИЕ

№ 3526

гр. София, 08.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.10.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Любка Стоянова

Весела Андонова

при участието на секретаря Албена Рибарска и при участието на прокурора Христова, като разгледа дело номер **6780** по описа за **2010** година докладвано от съдия Любка Стоянова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С решение от 02.07.2010 г. по НАХД № 4402/2010г. на Софийски районен съд, Наказателна колегия – 104 състав е отменил наказателно постановление (НП) № ЛС-10/16.03.2010 г., издадено от Директора на Столичната РИОКОЗ, с което на „Герифарма-Щ. Н. Г.“, е наложена имуществена санкция в размер на 3000 /три хиляди/ лева лв. на основание чл. 291, ал. 1 от Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина /ЗЛПХМ/, за извършено нарушение на чл. 24, т. 4 от Наредба №28 на Министерство на здравеопазването от 23.06.2000 г. за устройството, реда и организацията на работата на аптеките и номенклатурата на лекарствените продукти.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от Дияна Н. П, в която се моли решението да бъде отменено като постановено при нарушаване на материално правните норми, съществено нарушение на административно процесуалните правила, явна несправедливост на наложеното наказание, непълнота на доказателствата и необоснованост на решението на районния съд.

В съдебно заседание касационният жалбоподател не се представлява и не навежда нови аргументи.

Ответникът се представлява от пълномощник, който оспорва касационната жалба.

Представителят на С градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд С. - град, VII-ми касационен състав, след като се запозна с

обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е **допустима**, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение, като е произвела със завеждането си целеният с нея деволутивен и суспензивен ефект.

Разгледана по същество обаче, тя е **неоснователна**.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителите и свидетели по делото Яким Г Я, Рубина Е Ованесова-С и Искра А Д и писмените доказателства, представени с наказателното постановление и събрани в хода на производството.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Касационната инстанция **споделя** фактическите констатации на първоинстанционния съд по отношение на извършената проверка.

Установено е безспорно, че на 18.02.2010 г. служители на Столична РИОКОЗ са извършили проверка в обект на санкционираното лице. Обектът обаче е описан в АУАН като „предприятие за производство и търговия на едро и дребно с лекарствени продукти – складове, аптеки, дрогерии”, без да е индивидуализиран с конкретния му вид и местоположение. Въпреки, че тези факти са посочени в т.нар „Доклад за извършена инспекция...”, съставен в деня на проверката те не са отразени в АУАН, чието съответствие с Наказателното постановление и съответно с изискванията на закона съдът следва да провери. Нещо повече - не са подробно изяснени и всички останали данни в АУАН относно работното време на обекта, лицата, които са се намирали там, вида и броя на помещенията и хладилниците, наличието на термометри, показанията им, как е извършено замерването на констатираната температура в помещенията и хладилника – с контролен термометър или по показанията на находящите се в обекта термометри. В „Доклада” се съдържа въпрос № 14 :”Разположени ли са в хладилника и помещенията на аптеката термометри и отразяват ли се в дневник температурите на съхранение?”. В графата под въпроса е зачертан отговор „НЕ”, което създава объркване на коя от двете части на въпроса е отговорено с „НЕ” и ако това важи и за наличието на термометри, то с какво са измерени в такъв случай констатираните температури и как изобщо е попълван представения и приет от съда „Дневник за температурата в аптеката”.

При липсата на подробно фактическо описание не е било възможно административно наказващия орган да си състави еднозначно мнение налице ли са обстоятелствата за налагане на санкция на лицето.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Седми касационен състав на Административен съд С. – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо и като краен извод в съответствие с материалния закон, **въпреки абсолютната липса на фактически и правни мотиви, които би следвало да доведат до неговата отмяна**. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и това, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Административен съд С. – град, VII касационен състав, намира, че актът и

наказателното постановление са издадени от компетентни органи в кръга на правомощията им, въпреки, че първоинстанционният съд не е направил никакви изводи в тази връзка .

Съдът намира касационните оплаквания, възведени в жалбата на С., по повод на която е образувано настоящото производство, за **неоснователни**.

Противно на написаното в касационната жалба, горепосоченото решение на СРС е законосъобразно, и правилно като краен извод. При образуването и воденето на административно-наказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, и актът за установяване на административно нарушение и издаденото въз основа на него наказателно постановление не са съставени в съответствие със законовите изисквания.

СРС е изпълнил служебното си задължение да събере доказателства за проверка на изложените в акта и НП факти, като е приобщил към делото по надлежния процесуален ред относимите писмени и гласни доказателства, на базата, на които е постановил законосъобразният си съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила, въпреки лаконичните си мотиви.

Настоящата инстанция следва да посочи още едно съществено нарушение на административно наказателно производствените правила. Никъде в съставените актове и наказателно постановление не е посочена законовата норма, която е нарушена и съответно не може да се определи по какъв начин е наложена санкцията на лицето. В цитираната разпоредба на чл. 24, т. 4 от Наредба №28 на Министерство на здравеопазването от 23.06.2000 г. се съдържа правилото за поведение. В АУАН и НП не е посочена нарушената норма от ЗЛПХМ, нито правното основание за налагане на посочената санкция. Разпоредбата на чл. 291, ал. 1 препраща към множество материално правни норми на ЗЛПХМ / чл. 281 - 287, чл. 289 , чл. 290 , чл. 292 и чл. 294 от закона/, но никъде не е ясно и конкретно посочено в коя от тях се съдържа описание на извършеното нарушение. Санкционираното лице не би могло по никакъв начин да разбере за какво деяние е санкционирано и да организира защитата си, съответно да се осъществят както санкциониращата така и превантивната функция при реализирането на административно наказателната отговорност. При липсата на подобно посочване настоящата инстанция намира издаденото наказателно постановление за изцяло незаконно, поради което и решението на СРС за правилно като краен извод.

Във всички случаи, необходимо е да се има предвид при преценка на НП и Постановление № 10/28.09.1973 г. на Пленума на Върховния съд, съгласно т.10 от което: „При наличие на очевидци при извършване на нарушение или при констатиране на същото следва те да се посочат в акта като свидетели, за да се осигури разкриването на обективната истина”. На първо място, това означава, че всички очевидци следва да бъдат посочени в АУАН и когато това не е направено (както в случая - не е посочено присъствието на свидетелката Корнели Г при съставяне на доклада, магистър-фармацевт), при съставянето на акта е допуснато нарушение на административно производствените правила. Дали то е съществено, ще зависи от това, дали в хода на съдебното производство ще бъде доказано по несъмнен начин извършването на нарушението, за което е наложена санкция с обжалваното НП. На свой ред, за да бъде решен този въпрос, е необходимо по несъмнен начин да се изясни фактическата обстановка, т. е., да бъде разкрита обективната истина, като бъдат събрани всички доказателства, за чието съществуване са налице данни. Едва след събирането им може да бъде правена преценка, извършено ли е нарушение, или не,

съответно – законосъобразно ли е наложена санкция според установените факти. Не е било във властта и възможността на СРС, съгласно принципа на служебното начало да замести административния орган при събирането на доказателства и прилагане на административно наказателната отговорност. СРС е изпълнил, доколкото му е било възможно служебното си задължение да събере доказателства за проверка на изложените в акта и НП факти, като е приобщил към делото по надлежния процесуален ред относимите писмени и гласни доказателства, на базата на които е постановил законосъобразният си съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, въ връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, **Административен съд С. - град - VII касационен състав**

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 02.07.2010 г. по НАХД № 4402/2010г. на С районен съд, Наказателна колегия – 104 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.